

det, I er valgt til, og vi er indstillet på af hensyn til den internationale orden at følge op, så vidt vi kan, fysisk og økonomisk, på de opgaver, Sikkerhedsrådet beder os om at udføre. Vi er jo også meget med i FN's opgavevaretagelse både militært og humanitært.

Så jeg synes ærlig talt, at det er meget klart, at det er Sikkerhedsrådet, der afgør, om 1441 er nok. Det er det, der menes med »forankret i FN«.

Nu tillader jeg mig at tænke højt og svare på en tredje måde, inden jeg får det spørgsmål: Lad os nu sige, at vi havde skrevet, at der skal være enstemmighed i Sikkerhedsrådet – det er ikke noget, Sikkerhedsrådet forlanger, de forlanger 8 stemmer – jamen så havde vi jo sagt, at Tyskland afgør dansk udenrigspolitik, og det er altså mange år siden, Udenrigsministeriet er blevet kaldt Det Tyske Kancelli.

Derfor er teksten faktisk meget fornuftig. Hvis vi havde sagt enstemmighed, havde vi jo i virkeligheden ladet ét land afgøre dansk udenrigspolitik, det, som måtte stemme imod, 14-1, Tyskland eller et andet land, det kan jeg ikke vide. Det kan vi da heller ikke have.

Så det vil altså være meget afgørende, at FN træffer en beslutning. Det kræver enighed i Sikkerhedsrådet, og det kræver 8 stemmer i det hele taget i Sikkerhedsrådet, de ikkepermanente skal altså også være med. Men med hensyn til deres kriterier og betingelser er det, jeg siger: Det er jeres opgave, venner, at komme frem til beslutningen. Vi vil respektere den, når og hvis den kommer.

Villy Søvndal (SF):

Jeg prøver lige en sidste gang, for jeg anerkender, at udenrigsministeren også varierer sine svar, og også nogle gange kommer med udtryk, som ikke nødvendigvis er sanktioneret i Washington, og det giver mig mod til at prøve igen.

Udenrigsministeren sagde, at det skal være godkendt af Sikkerhedsrådet. Hvad betyder det? Hvis Chiracs position fra mødet med Blair i går er, at Frankrig mener, at der skal mere tid til våbeninspektion, og hvis der så sker det på mødet den 14. februar, at Bush og Blair siger: Nu er vores tålmodighed opbrugt, nu starter krigen, og Frankrig siger nej, hvad vil den danske regerings holdning så være til det scenario, som ikke er et hvilket som helst scenario, men som kan være et meget sandsynligt scenario? Er der så en godkendelse, der tilfredsstiller udenrigsministeren, fra FN i den situation?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil tillade mig at betragte det som meget hypotetisk. Sådant vil det hverken ende i aften eller den 14. februar. Jeg er da ikke i tvivl om, at hvis Rusland, Kina, USA og Storbritannien mener, at vi på baggrund af det her er nødt til at gå ind og afvæbne, så kan jeg ikke forestille mig, at Frankrig nedlægger veto mod Rusland, Kina, USA og United Kingdom. Det er derfor, spørgsmålet er hypotetisk. Hvorfor skulle jeg forholde mig til en situation, som jeg opfatter som utænkelig? Det er der ingen grund til.

Frankrig har altid påtaget sig internationale opgaver, hvor det har været nødvendigt; de har været med alle vegne, det er også et NATO-land. Så jeg kan ikke rigtig forestille mig den der situation, og derfor er der ingen grund til at begynde at gå ud på den boldgade, for Rusland har udtrykt sig meget USA-positivt og for, at Sikkerhedsrådet skal træffe den nødvendige beslutning, afhængig af hvad Blix kommer og siger, og hvad der kommer frem af beviser.

Jeg kan ikke forestille mig, at Chirac ikke vil finde en løsning sammen med de fire andre. Frankrig har kørt det her meget seriøst; Frankrig har kørt det meget fornuftigt; jeg har kun fuld respekt for det franske diplomati, som var meget bærende for, at man fik en god resolution, 1441. Så hvorfor skulle jeg være i tvivl om den franske dygtighed i FN's Sikkerhedsråd, som har udfoldet sig ganske fornuftigt?

Jeg tror også, der kommer en enighed i Sikkerhedsrådet. Mit håb er bare, at vi når frem til enighed og kan konstatere, at Chirac nu lader sig afvæbne og får sprængt sine ting i stumper og stykker, så han ikke kan anvende dem mod sagesløse mennesker i regionen, og det er det, vi fastholder presset for. At forholde mig til en tænkt fransk situation, det synes jeg ikke vi skal gøre.

Kl. 13.45

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes måske, udenrigsministeren faldt lidt tilbage i et gammelt spor ved ikke at forholde sig til hypotetiske situationer og sådan noget. Så tror jeg også, udenrigsministeren kom til at forveksle Chirac med Saddam.

Der er jo det rigtige i det, at der er lande, der har meget større mængder ødelæggelsesvåben end Irak, men jeg er sikker på, at udenrigsministeren kom til at fortale sig og mente Saddam i stedet for Chirac, selv om Frankrig jo har masseødelæggelsesvåben i form af atomvåben osv.